

לְעֹלְמָא דְאַתִּי וימצאו טהורים בעולם הזה וקדושים בעולם הבא, עֲלֵיֶיחוּ
 פְּתִיב עליהם כתוב (יחזקאל לו) וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים
 וטְהַרְתֶּם. (דף קפ"א ע"ב)

מה פרה אדומה מכפרת אף מיתת הצדיקים מכפרת

וַיֵּבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה מְדַבְּרֵי צִין ותמות שם מרים ותקבר
 שם וְגו'. (במדבר כ) רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֲמַאי פְּרִשְׁתָּא
 דְּפָרָה, סְמִיכָה לְמִיתַת מְרִים למה פרשת אדומה שנעשתה
 לראשונה בר"ח ניסן של השנה השניה לצאתם ממצרים נסמכה לפרשת מיתת מרים שהיתה
 בשנת הארבעים לשהותם במדבר. הָא אִוְקְמוּנָהּ כבר ביארו בגמרא (מו"ק כח).
 שנסמכו הפרשיות ללמדך מה פרה אדומה מכפרת אף מיתת הצדיקים מכפרת [נג]. אֵלֶּא

אור הרשב"י

המוריד דמעות על אדם כשר הקדוש ברוך
 הוא סופרן ומניחן בבית גניזו, וכן אמרו
 (שם), שכל הבוכה על אדם כשר מוחלין לו
 כל עונותיו, וכ"ש וק"ו כשמורידין דמעות על
 צדיקים גדולים וחסידים כאלו, הורידו כנחל
 דמעה על שבר בת עמי.

ב/. בקרבן היה עיקר התשובה שהיו בעלים
 מתודים, וכן במיתת הצדיק צריך תשובה,
 לכן אחי ורבותי נחפשה דרכינו ונחקורה
 ונשובה אל ד', 'לכו ונשובה אל ה' כי הוא
 טרף' למען 'זירפאנו', כי רגע באפו חיים
 ברצונו כו'.

[נג] והקשה בכתב סופר (מו"ק כח). ויש
 לדקדק למה הסמיך מיתת צדיקים לפרה
 אדומה שכל כפרתה לא אתי אלא מדרשא
 ה'הטאת' קריא רחמנא, ולכאורה היה צריך
 להסמיך לשאר הטאות דכפרתן מפורש
 בפסוק בהדיא.

ותירין: נ"ל, הנה בקרבן היו צריכים ג' דברים.
 א. היה צריך להביא עמו נסכים, ובמיתת
 צדיקים שהוא כקרבן, כדאיתא במדרש
 שמו"ר (לה ד), שאמר הקדוש ברוך הוא
 למשה רבינו ע"ה בזמן שאין בית המקדש
 הנני נוטל צדיק א' במקום קרבן, נסכי הקרבן
 הם הדמעות, ואמרו ז"ל (שבת קה ב), כל

שִׁישׁ לְבָאֵר עוֹד כִּיּוֹן (ס"א כְּמָה) דְּאֶתְעָבִיד דְּיִנָּא בְּהַאי פְּרָה,
 לְדַפְּאָה לְמִסְאֲבֵי כִּיּוֹן שְׁנַעְשָׂה הַדִּין בְּפִרְה אֲדוּמָה וְנִשְׂרָפָה לֹאֲפֵר וְהַמְלָכוֹת
 נִתְלַבְּשָׁה בְּקִלְיֵי נִגָּה לְבָרֵר הַנִּיצוּצִין קְדִישִׁין לְטַהֲרָם מִטּוּמְאָתָן, אֶתְעָבִיד דְּיִנָּא
 בְּמִרְיָם, לְדַפְּאָה עֲלֵמָא כִּךְ נַעֲשָׂה גַם דִּין בְּמִרְיָם שְׁהִיא רִמּוֹ לְמַלְכוּת וְהַמְלָכוֹת
 תְּלוּיָה בַּהּ כְּדִי לְטַהֵר אֶת הָעוֹלָם וְאַסְתִּלְקַת מִן עֲלֵמָא. וְהַסְתַּלְקָה מִהָעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְמִיתַת מִרְיָם הֶעֱלֵתָה מִן לְמַלְכוּת כִּיּוֹן דְּאַסְתִּלְקַת מִרְיָם,
 אֶסְתַּלְקַת הָהוּא בְּאֵר, דְּהָוָה אָזִיל עִמָּהוּן דְּיִשְׂרָאֵל
 בְּמִדְבָּרָא וְכִיּוֹן שְׁהַסְתַּלְקָה מִרְיָם הַסְתַּלְקָה גַם הַמְלָכוֹת הַנִּקְרָאֹת בְּאֵר, שְׁהִיא בְּחִינַת
 הַבְּאֵר שְׁהִיא הוֹלֵךְ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וְאַסְתִּלְקַת בִּירָא בְּכֵלָא וְהַסְתַּלְקָה
 הַמְלָכוֹת בְּהַכֵּל גַם בְּמִרְיָם וְגַם בְּבֵאֵר.

מקשה מהכתוב ואתה בן אדם שא קינא על בתולת ישראל

אָמַר רַבִּי אֲבָא, פְּתִיב כְּתוּב [ד] וְאַתָּה בֶּן אָדָם שָׂא קִינָא
 עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, היא המלכות בחינת בתולה של ז"א הנקרא

אור הרשב"י

מיתת צדיקים, ומיתת מרים תוכיח שהיתה
 בחו"ל וכפרה לכל עדת בני ישראל.
 [ד] כבר העירו מפרשי הוהר שאין פסוק כזה
 ורק ביחזקאל (יט א) כתוב: "ואתה שא קינא
 אל נשיאי ישראל" ואפשר שהוא קיצור
 לכתוב בעמוס (ה א ב) אשר אני נושא עליכם
 קינא בית ישראל נפלה ולא תוסיף קום
 בתולת ישראל.

ועוד בה שלישייה, שהיה הקרבן צריך
 להשחט דווקא במקום קדוש ולהקטיר חלבו
 ולזרוק דמו בפנים או כפר אבל כשעשו
 עבודותיו בחוץ לא היה מכפר, חוץ מפרה
 אדומה שכל עבודותיה היו בחוץ, וכן מיתת
 הצדיק מכפר בין בא"י בין בחו"ל.
 ולזה סמכה תורה מיתת צדיקים לפרה
 אדומה לומר לך שכמו פרה מכפרת בחוץ כן

הלימוד היומי

ישראל וְכִי עָלָה בְּלַחֲוֹדָהָּ וְכִי עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל לְבַדָּה צָרִיךְ לִישֵׂא קִינָה הָרִי

כשנחרב בית המקדש כל הפרצופים נתמעט אורם ולא רק לבתולת ישראל.

המלכות יצאה לגלות וכל הפרצופים נתמעט אורם

לֹא. אֵלֶּא בְּגִין דְּכֻלָּא אֶתְבַּר בְּגִינָהּ ומשיב שאכן אין לנו לקונן אלא

עליה כי כל מה שנתמעט בכל הפרצופים הוא מחמתה. בְּגִינָהּ אֶתְבַּר

יְמִינָא אֶבְתְּרָהּ, דְּהָוָה מְקַרְב לָהּ נְבִי גּוֹפָא כי בשבילה נשבר

אחריה זרוע הימין שהוא בחסד שהוא מקרב את המלכות לז"א בסוד וימינו תחבקני.

וְגוֹפָא דְּאִיהוּ שְׁמִשָּׂא, אֶתְחַשֵּׁךְ בְּגִינָהּ וכן הגוף עצמו שהוא בחינת

תפארת דז"א ובחינת השמש גם נחשך מחמתה. וְדָא הוּא רָזָא דְּכְתִיב וזהו

סוד הכתוב שהמלכות אומרת לז"א, (תהלים ס) הוֹשִׁיעָה יְמִינִךָ וְעַנְנֵי תוֹשִׁיעַ

את ימינך תחילה והיינו זרוע ימין שהוא בחינת החסד ואז וענני ומכאן ראייה שאור החסד

נתמעט אורו מחמתה וכשירצה לחזור אל המלכות יתרבה אור החסד. גּוֹפָא (ס"א בְּגִינָהּ

דְּכְתִיב, (והתפארת שהוא הגוף החשך אורו כמו שכתוב ובפשעכם שולחה אימכם ואח"כ

כתוב) (ישעיה יג) חֲשֵׁךְ הַשָּׁמַיִם בְּצִאתוֹ וּכְתִיב, דְּכְתִיב, (ישעיה נ) אֶלְבִּישׁ

שָׁמַיִם קְדָרוֹת מַלְשׁוֹן חוֹשֶׁךְ, דְּהָא שְׁמִשָּׂא אֶתְחַשֵּׁךְ בְּגִינָהּ

ומכאן שהשמש שהיא בחינת תפארת דז"א נחשך אורו בשביל שהמלכות יצאה לגלות.

במות מרים הבחינות למעלה ולמטה נחשכו

דָּא כעין זה היה גם אצל מרים כשמתה נחשכו המאורות שהרי כתוב **וְתָמַת שָׁם מְרִים וְגו'** **וְלֹא הָיָה מִיָּם לְעֵדָה,** (במדבר כ) **וְהָא אֶסְתַּלַּק בִּירָא דְעֵילָא וְתַתָּא** והיינו שהסתלק אור המלכות שהיא בחינת באר למעלה וגם למטה נסתלק הבאר שממנו היה לעם ישראל מים **לְבַתָּר אֶתְבַּר יְמִינָא דְכַתִּיב** ולאחר מכן נשבר ונתמעט אור החסד שבימין כמו שכתוב, **יֵאָסֵף אֶהְרֹן אֶל עַמּוּי** ואהרון הוא סוד החסד דו"א. **וְלְבַתָּר אֶתְחַשֵּׁד שְׁמִשָּׂא, דְכַתִּיב** ולאחר מכן נחשך אור השמש בחינת תפארת דו"א כמו שכתוב, (דברים לב) **וְיָמַת בָּהָר וְגו'.** **וְהָאָסֵף אֶל עַמּוּד** כאשר מת אהרון אחיך **וְגו'.** **הָא דְרוּעָא יְמִינָא אֶתְבַּר, וְגוּפָא דְאִיהוּ שְׁמִשָּׂא אֶתְחַשֵּׁד** [נה] ונמצא שהיה כעין שיצאו ישראל לגלות שזרוע ימין נשברה ואחר כך התפארת נחשך אורה.

בימי משה רבנו עיקר ההנהגה ע"י ז"א ובימי שלמה ע"י המלכות

וְתָא תְּזִי, לָא אֶשְׁתַּכַּח דְּרָא בְּעֵלְמָא, בְּדָרָא דְמִשָּׂה קִיּוּמָא בְּעֵלְמָא, וְאֶהְרֹן וּמְרִים ובא וראה לא נמצא דור כזה בעולם כמו הדור שהיו בו משה אהרון ומרים. **וְאִי תִימָא בְּיוּמוֹי דְשְׁלָמָה**

אור הרשב"י

החסד מלהאיר בעולם כלל העולם חסד יבנה וללא השפעת חסדו יתברך לא היה קיום לנבראים כלל.

[נה] לגבי זרוע הימין שהוא החסד כתוב שנשבר ולא נחשך או הסתלק כמו שכתוב על המלכות והתפארת כי אפשר שיסתלק

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000